

som nævnt, ikke meget indgribende. De Ting, som den ærede sidste Taler paa-ansede, nemlig den store Bægt, Korsbaandsforsendelser og Breve maa have, have jo aldeles ingen Betydning, og jeg vil tilføie, at jeg vilde meget nødig se disse Bestemmelser forandrede. Jeg er aldeles ikke enig med den sidste ærede Taler i, at de ere uheldige, tværtimod finder jeg dem heldige, og jeg er overbevist om, at netop disse Bestemmelser gjøre, at Folk nu komme til Postvæsenet med Ting, som de ellers ikke vilde komme med. Naar fremdeles den ærede sidste Taler anede over, at det Overstud, Postvæsenet gav, ikke var synderlig stort, saa er det ganske sandt, det er muligt, at der ikke er mere end Balance, naar Alt lægges til, som Postvæsenet fordrer. Men det forekommer mig heller ikke, at man egentlig kan ønske noget større Overstud paa Postvæsenet, idet jeg tror, at de Penge, som komme ind ved Postvæsenet, ogsaa bør anvendes til Fremme af Udviklingen, og forsaavidt det ærede Medlem altsaa ønsker et større Overstud, er jeg ikke saa heldig at kunne være enig med ham. Den høitærede Minister har nævnt de Forandringer, som ere foregaaende ved den bestaaende Lov, de ere som sagt forholdsvis temmelig ubetydelige, et Vidnesbyrd om, hvor god denne Lov i Virkeligheden har været. Af disse Forandringer er der nogle, som ogsaa jeg fra mit Standpunkt maa betragte som Forbedringer, men der er andre, som jeg ingenlunde kan betragte som Forbedringer. Jeg beklager, at den høitærede Minister ikke synes at være synderlig tilfreds med Bestemmelsen i § 6, sidste Stykke: „Lokale Postforsendelser ere saadanne, som kun passere eet regnskabsførende Posthus. Hertil henregnes ogsaa de Forsendelser, som besørages indenfor Grændserne af Poststedet Kjøbenhavn—Frederiksberg.“ Især var det vel dog det første Punktum, den høitærede Minister var utilfreds med. Det kan jo ikke negtes, at som det nu er, nemlig at saa snart et Brev passerer et Brevsamlingssted, regnes Forsendelsen ikke mere som lokal og koster fuld Porto, 8 Ore, giver det Anledning for det Første til nogen Misforståelse — hvad man maaste kan se bort fra — men tillige, som det forekommer mig, til nogen Ubillighed. Jeg skal eksempelvis nævne, at naar et Landpostbud, hvad der er Tilfældet mange Steder, gaar direkte ud fra Hovedpoststedet, er Portoen naturligvis omkring i Postfredsen kun 4 Ore; men i samme Kredt ligger der nu et Brevsamlingssted, og der er ikke saa Breve, som ikke gaa direkte med Landpostbudet fra Hovedpoststedet, men gennem Brev-

samlingsstedet, og i saa Fald har Publikum nogen Vanskelighed ved at forstaa — og det er heller ikke saa let at forstaa — at naar f. Ex. et Brev affendes maaste en halv Time før, gaar det gennem Brevsamlingsstedet og koster 8 Ore, medens det, naar det gaar ud med Landpostbudet, kun koster 4 Ore. Dette giver Anledning til nogen Misforståelse og til Dels Misforståelse. Jeg kunde derfor ønske, at den høitærede Minister kunde lade sig tilfredsstille med den Endring, der i saa Henseende er sat ind i det andet Ting. Smidlertid skal jeg erkende, at det vil forarsage ikke ringe finansiel Nedgang, og det er jo Noget, man ikke maa se bort fra, at jo mere man kommer ned, desto vanskeligere blive Forbedringerne paa andre Punkter. Men jeg vilde i alt Fald ønske, at vi kunde naae til det, at vi ikke fik dobbelt Porto i samme Kredt. Det er det, man har, og navnlig ogsaa det, som har givet Anledning til Utilfredsheden. En Gjennemførelse af de Bestemmelser, som er sat ind, at mulig Udbetaling af Beløbene efter Postanvisning og Postoprævning kan foregaa gennem Brevsamlingsstederne, vilde jeg betragte som meget heldig, og den høitærede Minister har jo heller ikke udtalt sig bestemt derimod. Ligeledes maa naturligvis det, at Brevfortportoer nu sættes til 5 Ore, anses for heldigt. Det var ikke muligt under Behandlingen af Postloven af 1871 at gennemføre dette, og Brevfortene vare jo ogsaa den Gang noget Nyt. Siden den Tid er der jo sket Forandringer, navnlig med Hensyn til den internationale Brevvevling, som gjør det langt mere urimeligt, at Portoer for Brevfort skal være 8 Ore. Men naar jeg har omtalt disse Bestemmelser, som jeg anser for Forbedringer, saa er der virkelig heller ikke Synderligt af det Andet, jeg kan betragte som saadanne. Afstilligt af det Andet maa jeg betragte som ligefrem Forringelser. Med Hensyn til Pakker mente den høitærede Minister vel, at Pakkeforsendelser bleve simplificerede. Deri er jeg ikke saa heldig at kunne være enig med ham. Det forekommer mig at være en meget simpel Pakkeforsendelse, vi nu have. Det var et stort Fremstridt, der skete i 1871, da vi kom bort fra Mileystemet og kom til den Tilstand, efter hvilken Pakker betales med 12 Ore samt 4 Ore, altsaa 16 Ore i Alt, selv for den mindste Pakke. Det forekommer mig at være overordentlig simpelt. Derimod forekommer det mig, at vi herester have 3 Taxter, for ikke at sige Flere — fire er det maaste — og det er meget vidtløftigt. Ligeledes synes jeg heller ikke meget om Bestemmelsen om, at der for „Pakkesager, der